

Sygn. akt I CSK 1010/22

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa T. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko Gminie W.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 czerwca 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 28 kwietnia 2021 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 12.500,00
(dwanaście tysięcy pięćset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Skarżąca swoje wątpliwości ujęła w pytaniach: „Czy użyte w przepisie art. 205 ust. 2 u.g.n. sformułowanie „...które istniały w dniu 24 grudnia 1992 r. i istnieją w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy...” należy interpretować jako odnoszące się do „...spółdzielni, związków spółdzielczych oraz innych osób prawnych...”, będących w dniu 5 grudnia 1990 r. użytkownikami gruntów, stanowiących własność Skarbu Państwa lub gminy, czy też do ich następców prawnych?”; „W przypadku uznania przez Sąd Najwyższy, że użyte w przepisie art. 205 ust. 2 u.g.n. sformułowanie „...które istniały w dniu 24 grudnia 1992 r. i istnieją w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy...” należy interpretować jako odnoszące się do następców prawnych spółdzielni, związków spółdzielczych oraz innych osób prawnych będących w dniu 5 grudnia 1990 r. użytkownikami gruntów, stanowiących własność Skarbu Państwa lub gminy - czy w przypadku, przekształcenia w spółkę - w oparciu o przepisy art. 203e i n. Prawa spółdzielczego

(w brzmieniu obowiązującym do dnia 28 czerwca 2019 r.) - spółdzielni, która w dniu 5 grudnia 1990 r. była użytkownikiem gruntu Skarbu Państwa lub gminy i która przed przekształceniem i przed 31 grudnia 1996 r. złożyła do właściwego organu wnioski w sprawie ustanowienia użytkowania wieczystego gruntu oraz przeniesienia własności znajdujących się na nim budynków, innych urządzeń i lokali, o którym to mowa w art. 204 ust. 5 u.g.n., kwestię ewentualnego przysługiwania spółce przekształcanej roszczenia o ustanowienie użytkowania wieczystego gruntu oraz o przeniesienie własności znajdujących się na nim budynków, innych urządzeń i lokali reguluje art. 203h § 1 Prawa spółdzielczego (w brzmieniu obowiązującym do dnia 28 czerwca 2019 r.) - przewidujący, że spółce przekształconej przysługują wszystkie prawa i obowiązki spółdzielni, czy też kwestię tę reguluje art. 205 ust. 2 w zw. z art. 204 ust. 1 u.g.n.?”; „Czy przekazywanie spółdzielni projektów protokołów z rokowań, o których mowa w art. 28 ust. 3 u.g.n., sporządzonych w postępowaniu uwłaszczeniowym, zainicjowanym złożeniem do właściwego organu wniosku w sprawie ustanowienia użytkowania wieczystego gruntu oraz przeniesienia własności znajdujących się na nim budynków, innych urządzeń i lokali, o którym to mowa w art. 204 ust. 5 ww. ustawy, i zawierających warunki zawarcia umowy o ustanowienie użytkowania wieczystego gruntu oraz o przeniesienie własności znajdujących się na nim budynków, innych urządzeń i lokali - mając na uwadze wynikającą z ww. ustawy o gospodarce nieruchomościami treść oraz rolę protokołów z rokowań w toku postępowania, zainicjowanego wnioskiem z art. 204 ust. 5 ww. ustawy - może prowadzić do przerwania biegu przedawnienia roszczenia o ustanowienie użytkowania wieczystego gruntu oraz o przeniesienie własności znajdujących się na nim budynków, innych urządzeń i lokali, o którym mowa w art. 204 ust. 1 ww. ustawy, na podstawie art. 123 § 1 pkt 2) k.c.?”.

Przedstawione przez skarżącą pytania nie stanowią istotnych zagadnień prawnych.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentacji jurydycznej wskazującej na występowanie odmiennych ocen przedstawionych problemów oraz na to, że przepisy dotyczące tej kwestii nie doczekały się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych.

Nie jest rolą Sądu Najwyższego domyslanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt II UK 38/08, nie publ. i z dnia 14 grudnia 2004 r., sygn. akt II CZ 142/04, nie publ.).

Ubocznie należy zauważyć, że art. 205 ust. 2 u.g.n. odwzorowuje treść art. 3 ust. 2 nieobowiązującej już ustawy z 7.10.1992 r. zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości i przewiduje uwłaszczenie także następców prawnych spółdzielni, związków spółdzielczych oraz innych osób prawnych, które istniały zarówno 24.12.1992 r., jak i w dniu wejścia w życie ustawy. W piśmiennictwie trafnie wskazuje się, że skoro - według art. 254 k.c. - użytkowanie jest niezbywalne, to organizacje społeczne nie mogą skutecznie powoływać się na fakt, iż nabyły użytkowanie od innego podmiotu, dla którego zostało ono ustanowione. Jeśli obecnie ustawa reguluje uwłaszczenie następców prawnych spółdzielni i ich związków (art. 205 ust. 2 u.g.n.), to przepis ten może odnosić się wyłącznie do następców pod tytułem ogólnym, czyli osób prawnych, które powstały na skutek przekształceń podmiotowych dotychczasowych użytkowników i wstąpiły w ogół ich praw i obowiązków (por. wyrok TK z 22.11.1999 r., U 6/99, OTK 1999/7, poz. 159, oraz uzasadnienie wyroku SN z 1.04.1998 r., I CKN 572/97, OSNC 1999/1, poz. 3)

Mając powyższe na uwadze nie można uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).